

Úpravu nosu ostatní **ANI NEPOZNAJÍ**

„PLASTICKÁ OPERACE SE PODEPÍŠE HLAVNĚ NA ZVÝŠENÉM SEBEVĚDOMÍ. TO JE ZMĚNA, KTEROU OKOLÍ NEJVÍCE REGISTRUJE,“ ŘÍKÁ PLASTICKÝ CHIRURG KAREL URBAN. JAK RHINOPLASTIKA PROBÍHÁ A PROČ JE NĚKDY NAMÍSTĚ SPÍŠE PRÁCE PSYCHOLOGA?

Proč si lidé často nechávají upravovat právě nos?

Nejčastěji z estetických důvodů. Ačkoli ne každý nos je třeba upravovat. Důkazem jsou známé osobnosti, které mají třeba výrazný orlí nos a jsou s tím v pohodě. Je to ale velmi individuální. Někomu může drobná úprava nosu změnit život. Najednou získá sebevědomí, jakoby vyleze ze své ulity a celý září. Okolí si zákroku ani nevšimne, často ani ti nejbližší. Lidé nás nevnímají v takových detailech, jak si myslíme. Možná zaznamenají, že jste nějaká „jiná“, ale přisuzují to třeba nové lásce, změně účesu nebo odpočinku po dovolené. Výraznější je pro ně totiž vaše psychická změna než ta fyzická. Proto se plastické chirurgii často říká psychochirurgie.

Nestačila by tedy spíše návštěva psychologa?

V některých případech ano. Pokud tušíme, že je problém spojený ještě s něčím jiným a zákrokem by se nevyřešil, pošleme klienta nejdříve k psychologovi. Před každou operací, ať už se týká jakékoli části těla, nicméně provádíme odbornou konzultaci a zjišťujeme, jaké jsou důvody k zákroku, očekávání a zda jsou představy výsledku reálné. Někdy se nám pacientce, protože ženy tvoří většinu naší klientely, podaří zákrok dokonce rozmluvit. Například když si chce žena nechat zvětšit prsy kvůli partnerovi, a ne kvůli sobě. Nebo odmítneme zákrok, který by nevypadal přirozeně.

MUDr. KAREL URBAN (52)

Vystudoval 1. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, absolvoval několik stáží ve Velké Británii, USA, Itálii a Švýcarsku. Působí na soukromé Klinice plastické chirurgie Esthé a ve Fakultní nemocnici Bulovka, kde se zaměřuje hlavně na rekonstrukční plastickou chirurgii a je i součástí týmu Centra komplexní chirurgické péče o ženy po onemocnění prsu. Je spoluzakladatelem nadačního fondu Femina, který pomáhá ženám s rakovinou prsu.

„Lidé nás nevnímají v takových detailech, jak si myslíme. Výraznější je psychická změna. Proto se plastické chirurgii říká psychochirurgie.“

A klient půjde jinam, kde mu takový zákrok udělají.

Je to možné, tomu však už nemůžu zabránit. Vždy se snažím klientovi vysvětlit, proč daný zákrok nelze provést, a mít čisté svědomí, že jsem udělal maximum. Může se jít samozřejmě informovat i do jiných klinik. Ty seriózní mu pravděpodobně řeknou totéž. Jestli si zákrok nakonec stejně nechá udělat na nějaké klinice za podezřele nízkou cenu, zodpovědnost za výsledek je pak na něm.

Dají se zpackané zákroky napravit?

Někdy ano, ale opravy jsou extrémně obtížné a nemůžeme zaručit optimální výsledek. Vždy je horší opravovat špatný zákrok než ho udělat napoprvé dobře. Zejména nos je velmi citlivý a jeho opakované operace jsou problematické.

Jak vlastně operace nosu probíhá?

Záleží na tom, jestli se upravuje měkká část nosu, například jen špička, nebo se upravuje komplet celý nos, včetně kostní části. Kompletní zákrok probíhá při celkové anestezii a máme dvě možnosti, jak do nosu vstoupit. Nejčastější je uzavřená metoda, kdy nos upravujeme malým řezem přes nosní dírkky. Výhodou je, že po uzavřené metodě nezůstávají žádné jizvy na kůži. Druhou možností je otevřená metoda, kdy se pod nosem udělá drobný řez a nos se jakoby odklopí. Ta má v určitých indikacích své výhody, ale určitě není tak častá jako uzavřená. Po zákroku má pacient v nosních dírkách na dva dny tamponádu a na nose dva týdny sádrovou dlahu.

Jaké zákroky si nechávají dělat muži?

Nejčastěji operaci víček, nechávají si přišít ušní boltce nebo právě upravit nos. V posledních letech se také rozšířilo zmenšení prsů. O tom se u mužů moc nemluví, přitom zvětšené prsy jsou pro mnohé velký hendikep a třeba na koupališti se stydí svléct do trička. A je mýtus, že tím trpí jen obézní muži. I hubený mladý kluk může mít slušné dvojky.

Na lidi, kteří nějaký estetický zákrok podstoupí, však okolí často ještě kouká skrz prsty. Změní se to někdy?

Za posledních deset let se to sice hodně změnilo, přesto stále existují odmítači, kteří plastické operace odsuzují. Když se jich ale zeptáte, jestli by nechali přišít odstálé uši svému synovi, kterému se kvůli tomu ve školce smějí, nebo zda by své ženě nechali po rakovině udělat nová ňadra, řeknou, že ano. Na fyzický zákrok bychom se vždy měli podívat z pohledu jeho nositele. Pozitivní zdravotní a psychický dopad výkonu je s estetickým výsledkem často úzce spojený. ■